

ДІАГНОСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ ДО ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПЕДАГОГІЧНИХ КОЛЕДЖАХ

DIAGNOSTICS OF PROFESSIONAL READINESS OF FUTURE MUSIC TEACHERS FOR ARTISTIC CREATIVITY IN TEACHER TRAINING COLLEGES

У статті представлено результати діагностичного дослідження професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності в педагогічних коледжах. Проведено теоретичний аналіз сутності та актуальності цього процесу в наукових працях учених. Автором визначено критерії та показники за такими компонентами: мотиваційно-пізнавальний, творчодіяльнісний, операційно-технологічний. Розроблено етапи проведення діагностики та якісно-кількісні результати дослідження. Обґрунтовано необхідність розроблення спеціальної моделі та методики формування професійної готовності до означеної діяльності.

Ключові слова: професійна готовність, художньо-творча діяльність, майбутні вчителі музики, компоненти, діагностика.

В статье представлены результаты диагностического исследования профессиональной готовности будущих учителей музыки к художественно-творческой деятельности в педагогических колледжах. Проведен теоретический анализ сущности и актуальности данного процесса в научных трудах ученых. Автором определены критерии и показатели за такими компонентами: мотивационно-познавательный,

творческо-деятельностный, операционно-технологический. Разработаны этапы проведения диагностики и качественно-количественные результаты исследования. Обоснована необходимость разработки специальной модели и методики формирования профессиональной готовности к определенной деятельности.

Ключевые слова: профессиональная готовность, художественно-творческая деятельность, будущие учителя музыки, компоненты, диагностика.

The article presents the results of the diagnostic study of the readiness of future music teachers for artistic creativity in teacher training colleges. A theoretical analysis of the essence and relevance of this process was conducted in scientific literature. The author defined the criteria and indicators by components: motivational-cognitive, creative-activity, operational-technological. The stages of diagnostics and qualitative and quantitative research results were developed. The necessity of working out of a special model and method of formation of professional readiness of specified activity is substantiated.

Key words: professional readiness, artistic creativity, future music teachers, components, diagnostics.

УДК 378.094.015.31:7

Гаврилюк О.А.,
аспірант кафедри педагогіки і професійної освіти
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
викладач кафедри теорії та методики музичного виховання
Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Сьогодні перед системою професійної освіти висуваються вимоги до підготовки нового фахівця, здатного постійно професійно розвиватися, власноруч обирати засоби та методи навчання, стратегії та способи дії, використовувати набутий досвід у самостійній практичній творчій діяльності, вносити важливі зміни у навчально-виховний процес загальноосвітнього закладу.

Велика роль у забезпеченні належної професійної підготовки педагогічних кадрів для шкільних установ відводиться педагогічним коледжам і становить значний науковий інтерес, адже спричинює необхідність регулярного розроблення нових підходів для формування значущих професійних якостей спеціаліста нового рівня.

Система професійної підготовки майбутніх учителів музики в педагогічних коледжах орієнтована на поліінтегрованість мистецької освіти та спроможна адаптуватися та стабілізуватися в прогресивних змінах сучасного освітнього процесу, бути в ньому затребуваною, маючи основні професійно-навчальні програми, які пропонують реалізацію індивідуальних підходів становлення та розвитку особистості майбутнього педагога, його підготовку, важливість формування творчої особистості майбутнього фахівця як педагога-вихователя, що відповідає потребам освіти України.

У цих умовах актуалізується проблема зміни моделі підготовки майбутнього вчителя музики та формування його готовності до здійснення художньо-творчої діяльності.

Згідно із сучасними науковими дослідженнями майже не виявлено узагальнених нових підходів до організації та проведення художньо-творчої діяльності майбутніх учителів музики, адже довгий час система освіти з позицій предметного технократизму мало сприяла розвитку самостійності, ініціативності, індивідуальної художньої творчості особистості фахівця.

А тому за всієї багатогранності підходів щодо формування професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності ця проблема не досить досліджена, особливо в педагогічних коледжах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Про актуальність проблеми підготовки фахівців галузі мистецтва свідчать наукові здобутки таких учених, як Е. Брилін, А. Козир, Л. Масол, Н. Миропольська, О. Олексюк, О. Отич, О. Ростовський, О. Рудницька, С. Сисоєва, Н. Старовойтова, Г. Падалка, О. Щолокова.

Питання розвитку мистецької освіти як засобу художньо-естетичного розвитку особистості висвітлено в працях таких науковців, як І. Ковальчук, М. Бердяєв, Г. Поспелов, М. Каган, Г. Ніколаї, Г. Шевченко.

Проблема готовності особистості до професійної діяльності висвітлено у працях Н. Кузьміної, К. Платонова, Д. Узнадзе, С. Сластьоніна.

Основи художньо-творчої діяльності як складової педагогічної підготовки розглядаються в сучасних наукових працях таких авторів, як Н. Скребнева, Р. Храмішкіна, В. Глазков, Н. Соболев, О. Берестенко, З. Гіптерс, К. Зуб, Ю. Шевченко, К. Калужна.

Аналіз низки наукових досліджень засвідчив про недостатність висвітлення проблематики з підвищення якості професійної підготовки студентів педагогічного коледжу до художньо-творчої діяльності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. У цьому аспекті потенціал художньо-творчої діяльності сьогодні як ніколи повинен орієнтуватися на пошук ефективних умов педагогічних дій, здатних забезпечити продуктивність навчально-виховної системи із спрямуванням на розгляд самої особистості як суб'єкта соціокультурного життя із стійким запасом креативних рис, основним джерелом вияву якого і є творчість.

Художня творча діяльність майбутнього фахівця повинна передбачати професійне проведення навчально-виховної роботи із залученням різноманітних виховних заходів, диверсифікації виховних методик, вмінь творення нового та інтерпретування здобутих знань у практичній діяльності.

Формування професійної готовності майбутнього вчителя музики до художньо-творчої діяльності у пропонованій дослідницько-експериментальній роботі розглядається як складний інтегративний процес, спрямований на виявлення та розвиток цілого комплексу професійно-творчих знань, умінь і навичок (музично-виконавських, сценічно-артистичних, організаційно-конструктивних) та якостей особистості (розумової активності, образного уявлення, творчої фантазії).

Метою статті є діагностика рівня професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності в педагогічних коледжах.

Виклад основного матеріалу. Художньо-творча діяльність як процес, у якому домінують елементи самореалізації, стає необхідною передумовою для визнання особистості в суспільстві, особистісного та професійного становлення фахівця та містить у собі великі можливості для розкриття його творчого потенціалу, збагачення естетичного досвіду, розвитку емоційно-чуттєвого самовираження, формування виконавської майстерності та комплексу ключових міжпредметних естетичних і предметних мистецьких компетентностей.

Усе це потребує від майбутнього вчителя музики не тільки засвоєння теоретичних знань, практичних навичок, а й уміння реалізувати їх у конкретних педагогічних ситуаціях.

У визначенні сутності поняття «художньо-творча діяльність» особлива увага зосереджується на сучасних наукових дослідженнях.

Наприклад, на думку М. Старчеус, художньо-творча діяльність є процесом, що розвиває в особистості здатність до цілісного світосприйняття, виявом якого є почуття форми, стилю, здатність до естетичної оцінки, художній смак [5].

У дисертації Н. Скребневої художньо-творча діяльність визначається як різновид духовно-естетичної діяльності, у якій соціально опосередковані суб'єктно-об'єктні відносини перетворюються в особистісно-індивідуальні установки особистості, що здатна спостерігати, виконувати, створювати, та стає його внутрішнім здобутком [4, с. 39–45].

Художньо-творчу діяльність як важливий педагогічний засіб і форму організованого впливу на формування музично-естетичних смаків студентів, що дає змогу комплексно вирішувати завдання художньо-пізнавального, діалогічного, регулятивного, ціннісного, соціокультурного та креативного характеру, у наукових дослідженнях розглядає О. Берестенко [1, с. 5–7].

Наукові підходи у визначенні поняття «художньо-творча діяльність» у професійній підготовці майбутнього вчителя музики вказують на психолого-педагогічні аспекти цього феномена, а тому залежно від особистісного розвитку фахівця залежить його успіх у професійній діяльності, який не можливий без мистецького спрямування навчання.

Значну роль у цьому процесі відіграє залучення особистості до мистецтва, до різноманітних мистецьких практик; як зазначає Г. Падалка, «мистецтво покликане відтворити цінність буття людини, протистояти руйнаціям технократичного мислення, вузькому підходу до усвідомлення сенсу людського буття з позицій бездушного практицизму й утилітаризму» [3, с. 45].

На думку О. Отич, мистецтво як феномен художньої творчості володіє потужним людинотворчим (як методологічна основа формування творчої індивідуальності), культуротворчим (вираження змістовно-творчого аспекту людської діяльності), художньо-творчим (творення художніх образів), життєтворчим (розуміння власного життя як творчості) та творчорозвивальним (як процес розвитку ідей, осмислення образів із перетворенням елементів реальності на щось нове) потенціалом «у формуванні цієї інтегративної системної якості в кожного, хто цілеспрямовано залучається до його опанування» [2].

У свою чергу, набуття професійно-творчих умінь організації художньо-творчої діяльності, апробація набутого досвіду шляхом активної творчої участі, самостійної, пізнавальної, художньо-проективної діяльності вдосконалюють підготовку студентів у процесі навчання та сприяють формуванню професійної готовності здійснювати означені завдання в майбутній професії.

Художньо-творча діяльність майбутніх фахівців музичного мистецтва зумовлюється цілеспрямованим розвитком потреб, інтересів, мотивів, творчої спрямованості особистості та характерна наявністю змістової (синтезу спеціальних професійних знань із психолого-педагогічних, музично-теоретичних, методичних дисциплін) та операційної складових (наявність професійно-творчих умінь, оволодіння засобами, формами, методами організації означеної діяльності).

Тому визначено доцільним у процесі формування готовності майбутніх учителів музики такі компоненти: мотиваційно-пізнавальний, творчодіяльнісний, операційно-технологічний.

Мотиваційно-пізнавальний компонент передбачає наявність цілісної системи уявлень (мети, потреб, установок) щодо майбутньої професійної діяльності, зокрема професійного забезпечення художньо-творчого процесу зі школярами в загальноосвітніх закладах, сформованість позитивного ставлення студентів до художньо-творчої діяльності, наявність стійкої мотивації, та акумулює застосування майбутніми фахівцями технологічного арсеналу оперування набутими знаннями та навичками у процесі художньо-творчої діяльності.

Творчодіяльнісний компонент передбачає розкриття творчої індивідуальності майбутніх учителів музики в процесі інтерпретації відомих або створення нових мистецьких продуктів (музичних, літературних творів, театральних мініатюр, хореографічних композицій) та їх репрезентації, набуття професійно-творчих умінь (музично-виконавських, сценічно-артистичних, організаційно-конструктивних).

Операційно-технологічний компонент визначає рівень оволодіння майбутніми вчителями музики професійно-творчими знаннями, уміннями та навичками, оперування здобутим досвідом, володіння технологічними прийомами в організації різновидів художньо-творчої діяльності.

Для здійснення діагностики визначених компонентів на етапі констатувального експерименту використовувались такі методи: спостереження-аналіз, анкетне опитування, тестування, колективні бесіди, групове інтерв'ювання, групова дискусія, методи статистичної обробки даних.

На початковому етапі констатувального дослідження нами було здійснено спостереження-аналіз художньо-творчої діяльності майбутніх учителів музики на контрольних і залікових заняттях музично-педагогічних відділень педагогічних коледжів.

Наприклад, досліджуючи залікові заняття гуртків художньої самодіяльності (хорових, вокально-інструментальних, хореографічних, театральних), було визначено високий технічний рівень виконання програми, емоційне забарвлення виступів, досить високий рівень сформованих артистичних здібностей, творчої актив-

ності майбутніх учителів музики, що свідчить про величезну та кропітку роботу керівників гуртків художньої самодіяльності, високу працездатність художніх колективів і низький рівень спрямованості майбутніх учителів музики до самостійної художньо-творчої діяльності.

Наступним кроком експериментального дослідження стала перевірка рівня засвоєння навчальної програми та ступеня оволодіння художньою майстерністю виконання програм із дисциплін художньо-естетичного циклу (основного та додаткового музичного інструмента, постановки голосу), що здійснювалась у межах контрольних занять, на яких студенти виконували музичні твори перед аудиторією власної групи. Зміст завдань визначався вимогами, які містили практичні творчі дії під час публічних виступів.

За результатами контрольних занять на констатувальному етапі експерименту було визначено значний рівень технічного виконання (73,8%), осмисленість і логічність творчих дій (64,1%), чіткість музично-слухових уявлень до початку виконання музичних творів (71,9%), емоційність (87,6%), стресостійкість і самопрезентацію під час публічного виступу (49,1%), але недостатній рівень сформованих у студентів індивідуальних художньо-інтерпретаторських навиків (інтерпретаторської осмисленості виконання, жанрового відчуття музичного твору, драматургії цілісної музичної форми) (35,7%), володіння елементами художньої майстерності (рухами, мімікою, жестами), артистичністю виконання (41,3%), обмеженість використання художніх засобів виразності у процесі виконання музичних творів (у створенні та передачі художнього образу глядачам, настрою, співвідношенні створюваного образу з особистими переживаннями, використанні художнього перебільшення для передачі найхарактерніших рис створюваного образу) (39,5%).

Для визначення ставлення майбутнього вчителя музики до виконавської діяльності як головного елемента художньо-творчого процесу було проведено тестування, де студентам пропонувалось дати відповідь «так», «ні» або «інколи» на пропоновані твердження (методика В. Петрушина, модифіковано автором).

До низького рівня (38,2%) було зараховано твердження студентів, які засвідчили неповне розуміння значення процесу виконавської діяльності, індиферентне ставлення до обраної професії, пасивність до вияву активних творчих дій, відсутність бажання виступати на сцені, надання переваги використовувати під час педагогічної практики записи музичних творів, а не власного виконання.

Середній рівень (32,7%) визначив наявність спонукальних мотивів виконавської діяльності, прагнення розширити власні знання та внесення

власних ідей під час самостійної творчої роботи, недостатній інтерес до виконавської діяльності, репродуктивність творчих дій за порадою викладачів.

Високий рівень (29,1%) показав значну творчу активність у процесі виконавської діяльності, потребу в постійній репрезентації власної творчої діяльності перед глядачами, усвідомлення значення майбутньої професії, ретельної самостійної творчої роботи.

За результатами спостережень і проведеного тестування було визначено фрагментарність самостійної художньо-творчої діяльності майбутніх учителів музики, засвоєння навчальних програм індивідуальних виконавських дисциплін лише за поставленими вимогами.

Для визначення ступеня сформованості організаторських здібностей і застосування їх в умовах педагогічної практики проводилось дослідження позанавчальної виховної роботи в загальноосвітніх закладах, яка здійснювалась студентами-практикантами.

У відгуках учителів музичного мистецтва, методистів і керівників гуртків художньої самодіяльності вказувалось на слабкий рівень організаторських знань і комунікативних умінь студентами-практикантами в умовах шкільного уроку музики та позанавчальної художньо-виховної роботи, у процесі підготовки шкільного свята, а також недостатньо вільне володіння вокально-інструментальною майстерністю, педагогічною імпровізацією, інтерпретацією музичних і художніх творів.

Особливі проблеми студенти-практиканти відчували у процесі створення сценарію свята, проведення репетицій, керівництва творчим колективом або гуртком, організації та проведення свята, а також труднощі відчувались у процесі роботи над художнім образом виконавців, низькому рівні володіння мистецьким тезаурусом (оперування жанровими, стильовими термінами), недостатньому рівні знань про види, форми та жанри художньо-творчої діяльності.

Вказувалась також відсутність уявлень про єдиний алгоритм роботи над організацією художньо-творчого заходу в загальноосвітніх закладах і шляхи оптимізації творчого процесу позанавчальної діяльності.

Було підготовлено опитувальники для викладачів музичних дисциплін і керівників художньої самодіяльності для визначення загальної думки з питань стану професійної готовності майбутніх учителів музики до здійснення художньо-творчої діяльності, важливим аспектом якої виокремлювались організація художньо-творчих заходів та активна творча участь у позааудиторній роботі коледжу (участь у концертах, конкурсах, змаганнях).

Аналізування анкет визначило, що робота викладачів, керівників гуртків і студентів пов'язана

з певними труднощами, серед яких такі: не досить високий рівень мистецького досвіду участі в художньо-творчих заходах реципієнтів і володіння вокально-інструментальною майстерністю у зв'язку з тим, що певна кількість вступників приходять на навчання без музичної освіти (44,3 %); недосконалість навчальних планів і програм, а також науково-методичного забезпечення для проведення занять із художньо-творчої діяльності студентів. Було визначено, що більшість студентів не виявляє активності у створенні сценаріїв художніх заходів і в їх організації, але готові до ролі ведучих мистецького заходу готового сценарію або ж до участі у ролі виконавця концертного номера (39,5%).

Вказуючи на шляхи вдосконалення підготовки майбутніх учителів музики до самостійного здійснення художньо-творчої діяльності в педагогічних коледжах, педагоги підкреслювали особливе значення використання методичних прийомів здійснення означеного процесу студентами як одного з основних компонентів змісту навчання студентів (91,2%).

Результати анкетування було підтверджено вивченням досвіду організації позааудиторної діяльності студентів, зокрема гуртків художньої самодіяльності, де майбутні вчителі музики мають найбільшу можливість вияву власних творчих здібностей.

Ознайомлення з організацією позааудиторної роботи, технологіями творчо-виховного процесу, а також вивчення досвіду провідних викладачів вокально-інструментальних дисциплін, які займаються підготовкою студентів до участі в художньо-творчих заходах, проводились під час бесід із завідуючими музично-педагогічних відділень, викладачами та керівниками художньої самодіяльності в процесі обміну інформацією на конференціях і семінарах.

Для визначення провідного мотиву участі в художньо-творчій діяльності було проведено групове інтерв'ювання, яке складалось із трьох етапів.

На першому етапі була проведена колективна бесіда групами студентів на тему «Значення художньо-творчої діяльності у професійному становленні майбутнього вчителя музики», де визначались професійні проблеми, з якими зустрічаються молоді фахівці в перші роки педагогічної роботи, суть і значення художньо-творчої діяльності, методика організації та проведення художньо-творчих заходів зі школярами загальноосвітніх закладів, зв'язок із різними видами мистецтва, перспективи особистісного творчого розвитку.

Проведення колективної бесіди про значення готовності до художньо-творчої діяльності сприяло усвідомленню значущості професійного ста-

новлення майбутнього вчителя музики, викликало інтерес і зацікавлення процесом художньо-творчої діяльності та можливістю отримати мистецький досвід і вдосконалити професійно-творчі вміння. Комунікативна спрямованість такого дослідження сприяла творчому самоствердженню особистості в колективі.

На другому етапі була проведена групова дискусія «Доведіть, що Ви здатні самостійно провести художньо-творчий захід (на вибір студентів)», де учасники повинні були дійти спільної думки про доцільність вивчення методики організації різновидів художньо-творчої діяльності.

Третім етапом групового інтерв'ювання було анкетне опитування, яке складалося з трьох блоків запитань, згідно з визначеними компонентами, спрямованими на виявлення потреб студентів, перевірку рівня знань про основи здійснення художньо-творчої діяльності, професійної грамотності та компетентності, визначення рівня творчої активності студентів для здійснення цього процесу.

Перший блок запитань визначав мотиваційну та пізнавальну спрямованість студентів до процесу художньо-творчої діяльності з метою визначення рівня знань студентів про сутність художньо-творчої діяльності, його види, орієнтування в цьому процесі, інтересів, творчих потреб майбутнього спеціаліста, його мистецького досвіду, усвідомлення значення процесу організації та проведення художньо-творчих заходів.

Результати аналізу першого блоку запитань сприяли отриманню даних та визначенню критеріїв мотиваційно-пізнавального компонента.

До показників мотиваційно-пізнавального критерію було зараховано такі: наявність мотивації до творчого самовдосконалення та саморозвитку, рівень знань з основ художньо-творчої діяльності (мистецька освіченість), ініціатива в самостійній організації діяльності, потреба в активній творчій діяльності, зацікавленість художньо-творчим процесом, вміння планувати та організовувати творчу діяльність зі школярами.

Результати кількісного аналізу показали високий рівень за такими показниками: потреба майбутніх учителів музики в активній творчій діяльності (36%); зацікавленість художньо-творчим процесом і вміння організовувати власну творчу діяльність (28%); ініціативність у самостійній організації діяльності, що передбачає прагнення оволодіти значущими знаннями з методики організації художньо-творчої діяльності та набуття мистецького тезаурусу, створювати систему засобів і методів для досягнення мети діяльності (24%).

Опитування показало зацікавленість студентів до процесу художньо-творчої діяльності та усвідомлення необхідності в оволодінні професійними знаннями з методики її організації.

Другий блок запитань анкети спрямовувався на визначення рівня сформованості професійної готовності майбутнього вчителя музики за творчодіяльнісним компонентом. Для цього критерію характерні такі показники: наявність музично-виконавського досвіду, активна участь у конкурсних програмах, створення власних мистецьких творів, наявність сценічно-артистичних навиків, самостійна творча діяльність.

Третій блок запитань спрямовувався на визначення рівнів сформованості професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності за операційно-технологічним компонентом і передбачав дослідження організаційних умінь студентів, а також умінь оперувати художньо-творчим процесом на прикладі організації художньо-творчих заходів як фундаменту формування професійно-творчих умінь майбутнього вчителя музики для здійснення художньо-творчої діяльності.

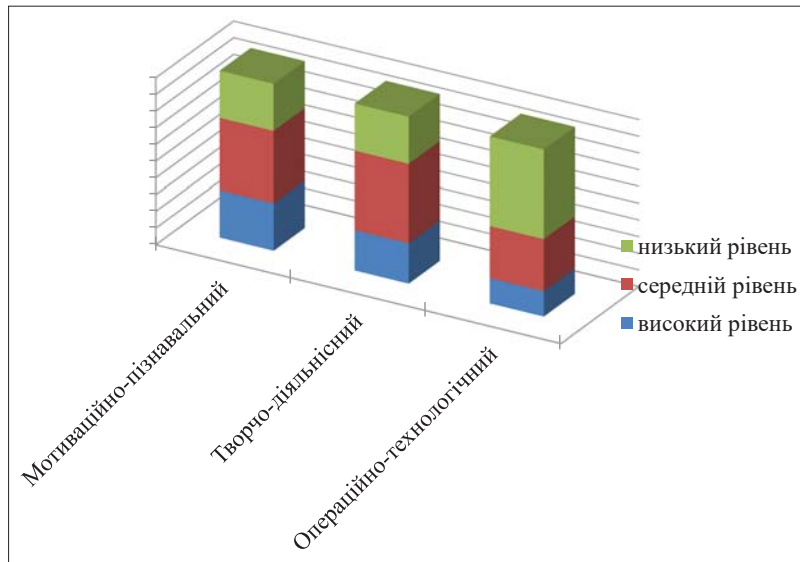
Для цього критерію характерні такі показники: здатність до генерування творчих ідей, володіння навичками організації концертних програм, досвід режисерської роботи в постановках сценічних мініатюр, володіння сценарною майстерністю, наявність вміння проектувати художньо-творчу діяльність.

За результатами кількісного аналізу визначено високий рівень за такими показниками: здатність до генерування творчих ідей (18%), володіння навичками організації концертних програм (16%), наявність досвіду режисерської роботи в постановках сценічних мініатюр (15%), вміння проектувати художньо-творчу діяльність (14%) та володіння сценарною майстерністю (12%).

Результати опитування показали рівень готовності майбутніх учителів музики здійснювати організаційну роботу у творчому колективі, володіння професійно-творчими вміннями та навичками для здійснення цього процесу.

Відповідно до визначених критеріїв було обґрунтовано суттєві ознаки низького, середнього та високого рівнів професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності.

Студентів із низьким рівнем професійної готовності до художньо-творчої діяльності характеризує слабка мотиваційна установка на активний творчий процес, стереотипність мислення (нездатність висувати творчі ідеї та варіанти творчих рішень), слабко розвинена творча уява, заплутаність у мистецтвознавчій термінології, невеликий досвід власної художньо-творчої діяльності, нездатність до самостійної сценічно-виконавської діяльності, слабкий вияв ініціативи в активній творчій діяльності, поверхові знання з методики організації художньо-творчих заходів, невміння планувати творчий процес, репродуктивний характер власної творчої діяльності.

Гістограма 1

Середній рівень професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності характеризується такими ознаками: наявність змістовно-спонукальних мотивів у художньо-творчій діяльності (мотиваційна сфера підпорядковується зовнішньому контролю), бажання до самовдосконалення та розширені знань із методики організації художньо-творчої діяльності, фрагментарність у вияві творчої ініціативи у вивченні та репрезентації творів мистецтва, вияв оригінального творчого мислення за умов додаткового стимулювання, достатній розвиток творчої уяви, часткове оволодіння теоретичними знаннями з основ організації художньо-творчої діяльності, позитивне ставлення до здійснення проектування художньо-творчої діяльності, демонстрація достатньої методичної підготовки в організації художньо-творчої діяльності.

Високий рівень передбачає такі показники професійної готовності майбутніх учителів музики до здійснення художньо-творчої діяльності: пріоритет творчо-сміслових мотивів у художньо-творчій діяльності (яскраво виражена мотивація до творчого самовдосконалення та саморозвитку), нестандартне вирішення творчих завдань, володіння мистецтвознавчим категоріальним апаратом, оволодіння теоретичними знаннями з основ організації художньо-творчої діяльності, наявність інтересу до творчої діяльності.

На заключному етапі констатувального експерименту на основі отриманих якісних і кількісних даних за визначеними компонентами (мотиваційно-пізнавального, творчо-діяльнісного та операційно-технологічного) здійснено порівняльний аналіз і визначено середнє значення за всіма показниками.

Відсоткове співвідношення рівнів сформованості рівнів професійної готовності майбутніх учителів музики до художньо-творчої діяльності

Висновки. Аналіз результатів комплексної діагностики, проведених спостережень та опитувань студентів і викладачів вокально-інструментальних дисциплін і керівників гуртків художньої самодіяльності музично-педагогічних відділень педагогічних коледжів виявив низку недоліків у визначенні рівнів професійної готовності студентів до художньо-творчої діяльності та дав змогу зробити висновки про необхідність розроблення моделі формування професійної готовності майбутніх учителів музики до означеної діяльності з обґрунтуванням необхідних педагогічних умов і з подальшим розробленням відповідної експериментальної методики.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Берестенко О.Г. Формування музично-естетичних смаків студентів педагогічних університетів у процесі художньо-творчої діяльності: автореф. дис. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.04. Луганськ, 2008. 23 с.
2. Отич О.М. Мистецтво у системі розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога професійного навчання: автореф. дис. ... докт. пед. наук: спец. 13.00.04. Київ, 2009. 47 с.
3. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва (теорія і методика викладання мистецьких дисциплін): монографія. Київ: «Освіта України», 2008. 274 с.
4. Скрєбнева Н.Р. Формирование готовности педагогов-музыкантов к художественно-творческой деятельности: дисс. ... канд. пед. наук: спец. 13.00.08. Москва, 2005. 152 с.
5. Старчеус М.С. Слух музыканта: психолого-педагогические проблемы становления и совершенствования: дисс. ... докт. пед. наук: спец. 13.00.08, 19.00.01. Москва, 2005. 433 с.